

CAMERILE DE COMERT SI INDUSTRIE

Expunere de motive

Domnilor deputați,

Toate reformele cari s'au introdus de câțiva ani în legislațiunea noastră comercială, precum: înființarea burselor de comerț, reglementarea comerțului ambulant, obligațiunea pentru fie-care comerciant sau societate comercială de a-și înscrie firma în registrele tribunalului, n'ar produce efectele la cari cu toții avem dreptul să ne așteptăm, dacă nu s'ar da camerilor de comerț o organizațiune mai conformă cu rolul ce dăsele sunt chemate a juca în aplicarea acestor legi.

Iu adevăr, d-voastră cunoașteți importanțele atribuțiunii ce au camerile de comerț în administrarea și funcționarea burselor; ele fiind chemate a forma bugetele lor, a controla veniturile și cheltuielile lor, a veghea la stricta aplicare a legii burselor și în acest scop art. 11 din legea burselor acordă camerii de comerț dreptul de a delega un membru din sinele ei, care să ia parte la lucrările comitetului burselor și care înlocuiește pe sindic în atribuțiunile de președinte al comitetului burselor în fine cea mai strânsă legătură existând între burse și camerile de comerț; cu cât organizarea camerilor de comerț va fi mai conformă cu interesele comerțului și ale industriei, cu atât această putere tutelară ce ele exercită asupra burselor va fi mai folositoare pentru această instituțiune.

D-voastră de asemenea știți că legea comerțului ambulant și legea înscrierii firmelor comerciale acordă un cerc de acțiune destul de important camerilor de comerț în aplicațiunea acestor legi.

Importanța camerilor de comerț reiese mai cu seamă din faptul că dăsele, în calitatea lor de consilieri tehnici ai guvernului în materie de comerț și industrie, trebuie să conțină în sinele elementele cari să poată da lumina lor în toate reformele ce s'ar face legislațiunii comerciale, în toate schimbările ce s'ar proiecta a se aduce asupra taxelor vamale, asupra tarifelor și serviciilor de transport, asupra înființării de sucursale de bănci de scont și circulațiune, asupra constituției de societăți comerciale anonime, etc., în fine asupra tuturor chestiunilor de cea mai mare însemnătate cari interesează comerțul și industria țerei în cel mai înalt grad; și cine alta de cât camera de comerț, care este reprezentanțiunea specială a comerțului, este mai în stare să dea informațiunii guvernului asupra păsurilor comerțului și industriei, în scop de a procura măsurile trebuincioase ce snt de luat în interesul comerțului și industriei?

Era necesar dar ca legea camerilor de comerț din 1864 să fie reformată pe o basă mult mai largă și să deschidă porțile ei și altor elemente cari sunt în stare a fortifica elementele vechi și a se adăoga pe lângă acelea cari aveau drept de cetate după legea din 1864. În acest scop modificările introduse în legea camerilor de comerț sunt vari, și afară de modificările de un caracter secundar, cele mai principale sunt următoarele:

Maî întâi în privința compunerii camerilor de comerț după vechiul art. 4, ele se compun cel puțin din 5

membri și cel mult din 7. Noul articol prescrie că membrii camerei de comerț pot fi până la 11, rămânând ca guvernul să determine numărul membrilor ei după însemnătatea localității. În același timp se va determina și circumscripțiunea camerei, căci, după legea din 1864, diviziunea circumscripțiunilor celor 15 camere de comerț câte există astăzi, este foarte defectuoasă; așa în cât de multe ori când guvernul conform regulamentul societăților anonime din 1868, are nevoie de avisul vre-unei camere de comerț asupra utilității înființării unei societăți anonime în circumscripțiunea camerei, din cauza diviziunii defectuoase din punctul de vedere teritorial a circumscripțiunii camerei, ea nu poate da un avis în cunoștință de cauză.

Articolul 5 vechiu era o cauză care înlesnea și perpetua străgânirile în formarea camerilor de comerț, căci cerând un minimum de o treime din numărul alegătorilor înscriși în liste cari să ia parte la vot, și acel minimum de alegători, experiența dovedind că e greu de realizat, făcea ca în cele mai multe cazuri membrii camerilor de comerț să fie numiți de puterea executivă, în loc ca ei să fie expresiunea alegătorilor comercianți; din cauză că dacă după două convocări alegătorii nu se întruneau în numărul cerut de lege, atunci guvernul avea dreptul să numească pe membrii camerilor. Noul articol înlătură toate aceste dificultăți, admițând o singură alegere și ori-care ar fi numărul alegătorilor, alegerea trebuie să se efectueze.

În privința colegiului electoral, am crezut că este bine să-i lărgim baza dând acces și la elemente noi, și de unde după art. 6 al legii din 1864, sunt alegători comercianții și industriașii cari plătesc o patentă de 50 lei, ce după timpul aplicării legii erau pa tentarii de clasele I și II, noul articol 6 admite ca alegătorii pe toți patentarii de la clasa întâia până la a patra acordând acest drept și firmelor comerciale și industriale ale căror proprietari sunt femei, precum și societăților anonime, fără însă ca alegătorul să intrinsească mai mult de cât un singur vot. Cu modul acesta interesele clasei de mijloc a comercianților vor fi controlate de ei însuși, dându-li-se dreptul de a fi alegători; și, pe motivul că erau firme comerciale foarte însemnate cari erau stăpânite de femei sau de societăți anonime, cari după legea din 1864 nu aveau dreptul să voteze, de și erau datoare a plăti zecmea comercială destinată la întreținerea camerilor de comerț, am crezut că de oare-ce codicele de comerț permite unor asemenea persoane a face comerț, ar fi logic a li se acorda și dreptul de a-și exprima voința lor prin anume forme determinate prin acest proiect asupra persoanelor cărora voiesc să le acorde încrederea lor pentru a le repesita interesele în sinele camerei de comerț. Dreptul acesta este acordat proprietății marf în materia politică în Austro-Ungaria, fără a se face distincțiune dacă proprietarul este bărbat sau femeie, căci se consideră că proprietatea votează, de și acest drept nu este acordat individual femeilor. Camerele de comerț fiind o reprezentanțiune specială a comerțului, alegătorii ținând calitatea lor de comercianți, am acordat dreptul da alegătorii tuturor acelor cari

pot fi comercianți, prin urmare și femeilor și societăților anonime.

Sistemul de a se da o basă mai largă colegiului electoral, trebuia să fie continuat și în privința eligibililor. În acest scop am modificat art. 7 după care nu erau eligibili de cât Românii cari au exercitat un comerț sau o industrie oare-care și având etatea de 30 ani, acordând dreptul de a fi eligibil oricărui persoane cunoscută prin știința comercială sau industrială, reducând în același timp etatea de la 30 ani la 25. Cu modul acesta se lărgesc elementele eligibililor și va fi mai ușor a se realiza o mai bună reprezentanțiune pentru interesele comerțului și industriei.

Operațiunea formării listelor și a alegerei precum și procedura lor se regulează cu totul în alt mod de la art. 8—10, în scop de a le simplifica. Nu se mai alcătuiesc de către prefecti două liste: una a alegătorilor și alta a eligibililor, ci numai o singură listă pentru alegători, care se va înlocui de Consiliul comunal din orașul de reședință al Camerei de comerț; iar contestațiunile în contra înscrierii în liste cari după vechiul art. 9 se făceau la ministerul de comerț sau la prefecturi, se vor face după noul proiect de lege la tribunalul pentru mai multă celeritate și garanție; și pentru a scoate cu totul amestecul prefectului, care după legea din 1864 făcea listele alegătorilor, presida biroul electoral, presida de câte ori voia Camera de comerț, art. 11 din noul proiect acordă președinția biroului alegerei unui membru al consiliului superior pe lângă ministerul de comerț, și în cas de lipsa președintelui tribunalului comercial, sau acolo unde nu e secțiune comercială separată, președintele tribunalului civil, și în fine art. 27 ridică prefectului dreptul de a presida Camera de comerț de câte ori voia, de oare-ce Camera de comerț având președintele său ales, președinția prefectului era un non sens.

În privința atribuțiunilor Camerilor de comerț, așa după cum erau definite după legea din 1864, ele nu erau de natură a arăta însemnătatea ce trebuie să aibă Camera de comerț și funcțiunea ce are să se îndeplinească ca reprezentanțiune specială a comerțului și industriei. Prin proiectul de lege ce am onoare a vă prezenta, am căutat să reînnoaștem Camerele de comerț caracterul de persoană morală, având dreptul de a dobândi avere. Cu modul acesta Camerele de comerț vor fi în stare a contribui în mod mai eficace la ajutorarea comerțului și industriei prin deosebite mijloace, și însuși comercianții și industriașii vor ajunge a privi în Camera de comerț o instituțiune folositoare; iar în ceea ce privește direcțiunea ce trebuie impusă lucrărilor Camerilor de comerț, am căutat să-i dăm un organ care lipsea după legea din 1864, și care prin cunoștințele sale să fie în stare să dea Camerele de comerț o direcțiune mai practică și mai fructuoasă în lucrările lor. Proiectul de față prevede dar numirea unui secretar juridic pe lângă Camerele de comerț, pentru care art. 33 al proiectului de lege prescrie condiții de capacitate de natură ca el să poată efectua lucrările ce au a implini Camerele de comerț.

În fine în privința veniturilor Camerilor de comerț ele vor fi cu mult

să se abroge puterile extraordinare ale guvernului acestor provincie și să se dea locuitorilor de acolo aceleași drepturi ca și germanilor. Cel întâiu a vorbit d. Kablé, deputat din Strassburg, el a arătat nedreptățile strigătoare, la cari sunt expuși compatrioții săi și președintele la chemat la ordine. Responsul ministrului Puttkamer a fost foarte agresiv; pentru a justifica măsurile excepționale, el a atacat pe toată lumea: pe deputatul Antoine pentru discursurile sale electorale; pe d. Dolfus pentru scrisorile scrise «scumpilor săi concetățeni», și el a pretins, că agitațiunea anti-germană, întreținută în Alsacia și Lorena, împiedică pe guvernul imperial de a modifica situațiunea actuală.

A doua zi discuțiua a urmat, fără ca guvernul să fi intervenit; propunerea susținută de către deputații progresiști și combătută de conservatori și naționali liberali, n'a fost suspusă la vot. Abatele Winterer a retras-o în numele semnatorilor, declarând că scopul lor era atins. Într'adevăr deputații alsacienți știuseră de mai înainte ce soarte va avea propunerea lor, dar au ținut să și aducă plângerile la tribuna parlamentului.

LINIA FERATA BACAU-PEATRA

Cu începere de la 13 Februarie 1885 se va deschide linia Bacău Peatra pentru traficul de călători, bagaje și mărfuri de mare și mică înțeață, introducându-se pe acea linie trenurile următoare:

Trenul mixt No. 15

Bacău pleacă la orele 8 și 20 minute dimineața.—Gărleni pleacă la orele 8 și 59 minute dimineața.—Buhuși pleacă la orele 9 și 48 minute dimineața.—Podoleni pleacă la orele 10 și 24 minute dimineața.—Roznov pleacă la orele 11 și 10 minute dimineața.—Peatra N sosește la orele 11 și 39 minute dimineața.

Trenul mixt No. 18

Peatra N pleacă la orele 5 și 7 minute seara.—Roznov pleacă la orele 6 și 1 minut seara.—Podoleni pleacă la orele 6 și 32 minute seara.—Buhuși pleacă la orele 7 și 23 minute seara.—Gărleni pleacă la orele 7 și 57 minute seara.—Bacău sosește la orele 8 și 26 minute seara.

Legături

În Bacău cu trenul acceleat No. 1 de la Focșani-Galați-Brăila-Buzău-București, etc., și cu trenul mixt No. 34 de la Roman.

În Bacău cu trenul accelerat No. 2 spre Focșani-Galați-Brăila-Buzău-București, etc., și cu trenul mixt No. 31 spre Roman.

DECRETE

D. G. Iconomu este numit în funcțiunea de sub-comisar clasa I pe lângă prefectura poliției Capitalei, în locul d-lui Al. Davidescu, destituit.

Taxa de exportațiune prevăzută la art. 668 și 669 din tarifa drepturilor de vamă pentru «sdręte și petice» și pentru «maculature de imprimerie, sdręte și rămășițe de chărție» s'a ridicat la zece lei de fie-care sută de kilogram.

S'a aprobat vânzarea de veș în corp întreg a moșiei Rachiteni cu Adjundeni din județul Roman, plasa Moldova, comuna Rachiteni și Adjundeni, fostă pendinte de școală, în întindere ca 666 hectare, 865 metri pătrați,

FOIȚA «ROMANIEI LIBERE»

— 24 Ianuarie — 30

HECTOR MALOT

ORFANI!

PRIMA PARTE

Dar acest copil slăbănog și bolnăvicios, nu putea să trăiască, după cum spuneau doctorii; trebuia să moară dintr'un moment într'altul, și, în acest caz, d. James Milligan devenea moștenitorul titlului și averii fratelui său mai mare, căci legile moștenirii nu sunt aceleași în toate țările, și în Angliera permit, în oare care împrejurări, ca un unchiu să moștenească în paguba unei mume.

Așa dar speranțele d-lui James Milligan să găsiseră întârziare prin nașterea nepotului; nu erau însă distruse ci numai puse la carantină.

Se resemnă dar la așteptare. Dar predicțiunile doctorilor nu se realizară; Arthur remase bolnăvicios; nu muri însă așa după cum să hotărâse de oamniți științei; îngrijirile mamei sale l făcură să trăiască; aceasta este o minune care, slavă Domnului, se repetă destul de des.

De două-zeci de ori crezură că e

compusă din două trupuri, adjuceată în ziua de 22 Decembre în centrul lași, cu prețul de lei 235,000, asupra mai multor locuitori.

La direcțiunea generală a căilor ferate ale Statului s'au făcut mai multe înaintări de funcționari.

ZIARIȘTII DIN VIENA

În privința unui conflict dintre reporterii ziarelor și biuroul Camerei deputaților din Viena, se serie din capitala Austriei următoarele de la 31 Ianuarie:

«Se crede că acest conflict va primi o soluțiune satisfăcătoare restabilindu-se statu quo ante în zilele acestea. Cel puțin din sferele deputaților ambelor partide se aude, că procedura unanimă a ziarelor a produs o profundă impresiune și că din părți diferite președintele Camerei a fost sfătuit să aplaneze lucrurile cât mai curând. În urma invitării președintelui s'a dus la dănsul, astăzi după amiază, o deputațiune a reporterilor, compusă din colaboratorii ziarelor «Fremdenblatt», «Pokrok» și «Pester Lloyd». D-rul Smolka (președintele) a comunicat deputațiunii, că până acum n'a putut convoca biuroul în ședință pentru rezolvarea afacerii, pentru că mai mulți membrii lipsesc din cauza sărbătorilor, dar marți va face să se ție negreșit o ședință. De-o-cam dată dănsul a dat deja ordinul, ca ziaristi să aibă intrare prin toate coridoarele ce duc la biuroul stenografilor, la poșta, telegraf și restaurațiune; el roagă însă pe ziaristi, ca până la hotărârea biuroului să nu stea în culoarul rond din jurul săleii ședințelor (de unde a și pornit neînțelegera). Deputațiunea a mulțumit președintelui, că a blamat insulta adusă reporterilor, exprimându-și speranța, că și pe viitor va protege presa contra atacurilor. Cât privește chestiunea culoarului rond, reporterii au avut o înțelegere cu editorii și au decis să persiste în cererea restabilirii statutului quo ante și deci până la altă dispozițiune nu vor visita Camera.

«Într'o adunare a reporterilor ținută după amiază, s'a citit și primit cu mare bucurie telegrama de adesiune a foilor din Budapesta, dictată de un adevărat spirit colegial. S'a hotărât, ca imediat să se mulțumească prin telegraf colegilor unguri. Ziarele din Praga au decis deasemenea să adere la acțiunea foilor vieneze și din desbaterii Camerei vor reproduce numai moțiunile propuse și rezoluțiunile luate, fără a pomeni numele oratorilor.»

Într'unele țări ziaristica pare a fi ceea ce trebuie să fie: o putere în Stat.

SOCIETATEA PRESEI

Astăzi, Joui 24 Ianuarie, la orele 8 și jum. seara, are loc o nouă întrunire a ziaristilor în localul «Curierului financiar», în care se va urma cu desbaterea statutelor Societății Presei în germine. Toți d-nii redactori cărora li s'a trimes invitări încă de la întâia întrunire sunt rugați a da bine-voitorul d-lor concurs pentru înființarea acestei societăți, asistând la această întrunire.

pierdut, și de două-zeci de ori fu scăpat; una după alta, ba chiar o dată mai multe avu toate boalele care vin peste copii.

În ultimul timp se declarase una teribilă numită coxalgie, și a carei reședință este într'na șold. Pentru această boală, doctorii ordonasera apele sulfuroase, și d-na Milligan venise în Pyrinei; dar după ce în zadar încercară toate apele, doctorii consiliară un alt tratament care consistă în a ține pe bolnav lungit, fără să fie permis a pune piciorul în pământ.

Atunci d-na Milligan porunci să se construiască la Bordeaux batelul pe care mă ambarcasem.

Nici nu'i venise în minte ca să lase pe fiul său închis într'o casă, căci ar fi murit acolo de urât sau de lipsă de aer. Arthur nu mai putea să umble, și prin urmare casa ce locuia trebuia să umble cu dănsul.

Un batel fusese transformat în casă plutitoare, cu o odaie, o bucătărie, un salon și un umbrar. În acel salon, sau sub acel umbrar, după cum era timpul, Arthur sta de dimineață până seara, cu mamă sa lângă el, și privelește defilau pe dinaintea lui, fără să și dea osteneală de cât să deschiză ochii. Plescară d'o lună din Bordeaux, și după ce urcaseră riul Garona, intraseră acum în canalul de Miază; și prin acest canal, trebuia să ajungă la eleștele și canalurile cari sunt de alungul Mediteranei, să suie apoi Rhonul, apoi Saone, să treacă din acest riu în Loara până la Briara, să apuce acolo pe canalul tot cu acest nume

se ajungă în Sena și să urmeze cursul acestui fluviu până la Ronen unde să vor imbarca pe un mare bastiment că să se întoarcă în Anglia. Bine înțeles, nu din prima zi am aflat toate aceste amănunte despre d-na Milligan și despre Arthur; le-am cunoscut succesiv, puțin câte puțin, și dacă le-am grupat aci, am făcut-o pentru înțelegerea mai ușoară a povestirei mele.

În ziua sosirii am făcut cunoștință numai cu camera pe care trebuia să o ocup în acest batel care se numia *Lebăda*. Cu toate că acea cameră era de tot mică, două metre lungime, și aproape două metre lățime, era însă cea mai frumoasă cabină, cea mai minunată pe care o poate visa o imaginațiune copilărească.

Mobilierul care o garnisea consista numai într'un singur dulăpior, dar acest dulăpior semăna cu butelia fără fund a fisicilor, în care sunt atâtea lucruri. În loc d'a fi fixă, tăbia superioară era mobilă, și când o ridicam găseam înăuntru un pat complet, plapămă, pernă, cearșaf. Bine înțeles nu era prea lat acest pat, dar era destul de mare ca să pot dormi bine în el. Sub acest pat era un sertar cu toate necesariile pentru toaletă. Și sub acel sertar era un altul împărțit în mai multe compartimente, în care se putea pune rufăria și hainele. Nici o masă, nici un scaun, cel puțin în forma lor obișnuită, dar lipsită de perete, în partea capului patului o laviță care, lăsată în jos, forma o masă, și din partea cea-altă a patului, o altă laviță care forma un scaun.

Un mic ochi de geam, imbutcat cu coasta bateleului, servea ca să lumineze și să aerisească această cameră.

Nici o dată nu văzusem o încăpere așa de frumoasă, și așa de curată; totul era îmbrăcat în lemn de stejar lustruit, și pe parchet era întinsă o pânză ceruită cu linii negre și albe.

Dar nu numai ochii mi erau încântați.

Când mă întinse pe pat, după ce m'am desbrăcat, simțiți o impresiune de mulțumire cu totul nouă pentru mine; pentru prima oară o invelitoare moale mi acoperea corpul, în loc d'a mi l șgăria; la mama Barberin mă culcam în niște invelitori de pânză așa de grossă în cât mă chinuia; cu Vitalis ne culcam adesea fără cearșaf pe paie sau pe fân, și chiar când ne da prin hanuri, mai bine am fi voit să stăm într'o litieră mișcătoare. Și acum ce mof erau invelitorile în cari mă culcam! Ce luse erau la pipăit, și ce miros bun aveau! Și cearșaful cât era de moale pe lângă frunzele de brad pe cari mă culcasem în ajun!

Tăcerea nopții nu mă mai neliniștea acum, umbrele nu erau pline cu fantome, și stelele pe cari le priveam prin ochiul de geam, mi spuneați numai cuvinte de încurajare și de speranță!

Ori cât de bine eram culcat în acel pat, mă sculați foarte de dimineață cu toate acestea, căci eram curios să știu cum petrecuseră noaptea comediaii mei. I găsiți pe toți în locul unde i așezasem în ajun și dormind ca și cum acest batel era locuința lor de mai multe luni. La apropierea mea, câinii

se deșteptară și veniră veseli să mi ceară mângăierea de dimineață; numai Joli-Coeur, cu toate că avea un ochi deschis pe jumătate, nu se mișcă din loc, dar începu să sfioră ca un trombon. Nu trebuia să mă gândesc prea mult ca să înțeleg ce însemna această purtare a sa; Joli-Coeur, care era susceptibilitatea personificată, se supăra foarte lesne, și, o dată supărat, sta mahmur multă vreme. În împrejurarea de față, era măhnit că n'o luasem cu mine în odaie, și mi arăta nemulțumirea prin acest somn prefăcut.

Nu'i puteam explica motivele care mă siliseră, spre marea mea părere de rău, ca să o las pe punte, și, fiindcă simțeam că eram vinovat, cel puțin în aparență, o luai în brațe pentru a l arăta căința mea prin câte-va mângăieri. La început stă de tot încopăținat, dar în urmă, cu varietatea cea mare de caracter, cu care era înzestrată, începu să se gândească la altceva, și, prin pantomima ei, mi explică că, dacă mă voi duce să mă plimb cu dănsa pe uscat, poate că mă va erta.

Marinarul pe care l văzusem în ajun la cârmă era de mult sculat și se ocupa cu spălarea punții, numai de cât voi să mi întinză o scândură lată spre țerm și putui să mă cobor în livele cu trupa mea.

(Va urma.)

mai mari, căci e natural că toți aceia cărora li se acorda dreptul de alegători să contribuie și densii plăind ze-cimea comercială pentru întreținerea camerilor de comerț; cu modul acesta va fi posibil ca desiderata din art. 1 al proiectului de lege să devie o realitate și să se poată înființa treptat câte o cameră de comerț în toate porturile și orașele principale ale țării; însă mărind se fondurile camerilor de comerț prin anexiunea patentarilor de clasele III și IV, și nefiind trebuință de o ze-cime, atunci cotisațiunea patentarilor sa va putea micșora precum se prevede în art. 37 al proiectului de lege.

După cum vedeți, modificările pe cari am onoare a vă propune să introduceți în legea camerilor de comerț din 1864, sunt de natură a schimba economia întreaga a vechii legi; bazele însă pe cari sunt așezate, sper că vor contribui a da camerilor de comerț însemnătatea ce ele trebuie să aibă și a ridica un edificiu solid destinat a face să prospere comerțul și industria țării.

I. Cămpineanu,
Ministrul agriculturii, comerțului,
industrii și domeniilor.

Măne vom publica proiectul de lege pentru care s'a făcut această espunere de motive.

În urma scrisorii adresate de d. Hăsdău alegătorilor din colegiul II de Dolj, prin care le mulțumea pentru mandatul de la 7 Noiembrie, le arăta motivele pentru cari a demisionat din Camera și și punea din nou candidatura în colegiul care l'alesese, eruditul publicist și profesor a primit de la 71 alegători din Craiova, comercianți și preoți, adresa ce reproducem:

Înubite domnule Hăsdău,

Când și-au dat voturile lor în alegerile trecute, Craiovenii au avut în vedere munca d-tale de zece ani pentru Oltenia și pentru Olteni; ei au avut în vedere principiile pe cari d-na-ta le-a manifestat în nenumerate rânduri despre protecția comerțului și a industriei naționale, despre emanciparea clerului de mir, despre ridicarea școlii române, ei au avut în vedere, în fine, independența caracterului d-na-tale, o independență care nu s'a desmițit nici-odată și care te va împiedica ori-când de a nesocoti, în favoarea celor de la putere, credințele d-tale și dorințele țării.

Deci și de astă-dată ați da sufragiile noastre și de ați pune noi candidatura, chiar dacă nu o veți pune d-na-ta însuși, te rugăm a veni în siml nostru înainte de ziua alegerii, pentru a ne lumina asupra motivelor demisionii d-tale din Camera și pentru a te afirma din nou în opinia noastră cetățenilor, cari nu au încetat să te iubească cu atât mai mult, cu cât chiar adversarii d-na-tale sunt siliți a aduce laudă științei și persoanei d-na-tale.

Primește, te rugăm, cu această ocaziune, pe lângă salutările noastre și sentimentele de iubire și afecțiune ceți păstrează cei ce subseamnă.—(urmează 71 de iscălituri).

Putem adăuga că d. Hăsdău a răspuns îndată telegrafic alegătorilor din Craiova, că amicitia ce are pentru d. G. Chițu îl împiedică de a veni în Craiova înainte de alegere, dar că dacă cetățenii din Capitala Olteniei îl vor onora din nou cu mandatul de deputat, va veni cu plăcere în urmă spre a le mulțumi și ași afirma convingerile sale.

CORPURILE LEGIUITOARE

Mercuri, 23 Ianuarie

La Senat se proclamă, ca membru al maturalui corp, d. C. Boierescu, apoi după oare-care dezbateri se recomandă guvernului petițiunea țărănilor, cari cer legarea Pietroșitei cu Sinaia printr'o șosea.

La Camera se amână, după rugăciunea guvernului, dezvoltarea interpelării d-lui Cozadini, relativă la tulburările de la facultatea de medicină. Se începe dezbaterile asupra proiectului de a se ceda județului Vâlcea, pentru o școală de viticultură, o vie a statului, numită Bistrița, din comuna Drăgășani, pe care secțiunile l'respund.

D. Voinov susține proiectul vorbind de fel de fel de lucruri afară din chestiune, care de altminteri era foarte simplă: —trebuie să dăm una din vilele cele mai bune ale statului pentru practica unor începători, ori e mai chibzuit să se dea o păra-gine, unde școala să lăcăse experiențe de diferite culturi și din ale căror rezultate să se poată vedea meritul școlii.

Chiar ministrul domeniilor se miră de chipul cum a susținut d. Voinov proiectul, și declară că lasă la deplina apreciere a Camerii cererea județului Vâlcea.

Se face o tevatură mare cu închiderea discuțiilor și pe când se vota. Proiectul a fost respins 60 debile, contra 30.

O observație a unui deputat, care auzise că proiectul este isvorit din ne-cazul prefectului local, că n'a putut cumpăra această vie, fiind tare concurat de Iordache, birtașul din Covaci: — O cameră liberală nu poate de cât să respingă proiectele simulate și să lupte pentru triumful ideii.

— Sa respinge pentru a doua oară demisiunea d-lui V. Gheorghianu.

— Se votează creditul de 2000 lei pentru acoperirea cheltuielilor cu immortințarea generalului Dabija.

— Camera trace apoi în secțiuni, pentru a studia diferitele proiecte.

DIN JUDEȚE

Mai mulți cetățeni alegători din Tergoviște au rugat gazeta locală «Unirea» să invite pe foștii consilieri comunali, ca într'o întrunire publică să și dea seama de cum și-au îndeplinit mandatul de consilieri comunali.

«Nu ne îndom, zice numita foșie, că foștii consilieri vor asculta glasul cetățenilor cari le-au arătat increderea lor, și se vor prezenta pentru a-și da seama de ce au făcut în fostul consiliu. O ne-presentare ar fi un blam ce și ar da singuri».

Imprumutul de 60,000 lei, pentru cumpărarea institutului Cordescu, cerut de consiliul comunei Găesci, de la casa de depuneri, s'a aprobat de comitetul permanent al jud. Dâmbovița în ședința de la 5 Ianuarie.

Astăzi chestiunea se află în consiliul de miniștri.

«Unirea» din Tergoviște spune că comuna Finta din jud. Dâmbovița e amenințată de a fi luată de riul Ialomița, care mânăncă malurile cu repeziune. «Consiliul comunal al acelei comune, aflăm că nu ia nici o măsură de apărare».

Foile gălățene spun că în zilele de 19 și 20 curent s'a făcut o mare vânătoare la moșia Ghidigeni, jud. Tutova, proprietatea d-lor frați Christovelonii.

Peste 30 de invitați din orașul Galați au participat la vânătoare. S'au ucis: 2 vulpi, 15 lupi și 20 epuri.

Fapte laudabile.

D. Costache Schiliotopol, arendaș a oferit gratuit școlii de agricultură de la Strihaet, județul Olt, 9 banițe orz golaș pentru seminte.

D. M. C. Atanasiu, proprietar în comuna Cotuna, județul Dâmbovița a a dăruit comunei cu act omologat de de tribunalul local, terenul necesar pentru clădirea localului de școală și primărie.

D. I. Calenderu administratorul general al domeniului Coroană, cu ocaziunea ducerii sale la Mălini județul Suceava, vizitând atât școala din Mălini cât și cea din Găinesci, a înzestrat școala cu un glob artificial și cu portretele Maiestăților Lor, și a îmbrăcat 10 elevi și eleve, a depus primarului comunei Mălini 200 lei pentru școala din Mălini și 200 pentru cea din Găinesci.

Societatea oamenilor cari știu citi

(în Bacău).

Societatea oamenilor cari știu citi și a inaugurat lucrările sale prin conferință publică.

Până acum «Gazeta de Bacău» a asistat la două conferințe în sala primăriei, de d-nii Mihail Climescu inginer, și Radu Pomurbaru director al fabricii de hârtie.

Un anunț al comitetului societății ne-a arătat ordinea și subiectul conferințelor, precum și numele conferențiarilor. Pentru luna Ianuarie sunt anunțate patru conferințe, în 4 Duminici.

În Duminica întâia la 6 Ianuarie, la 2 ore p. m. un public numeros umplea salonul primăriei. D-l Alex. Villner, președintele societății, luând cuvântul a arătat pe scurt scopul ce urmărește societatea, apoi d. Michail Climescu și-a rostit conferința sa, despre fenomene atmosferice. D-na s'a făcut definițiunea meteorologică, a tratat despre proprietățile aerului, despre refracțiune, a făcut teoria vânturilor, și a finit prin istoricul baloanelor, în aplausele generale ale publicului asistent.

În Duminica a doua la 13 Ianuarie, d. Radu Pomurbaru a vorbit despre fabrica de hârtie. D-na s'a făcut amăn-tău istoricul fabricațiunii hârtiei, după aceea a arătat diferitele stări ale materiei ce servește la fabricațiune, începând de la carpa strânsă din gunoii care valorează 3 bani chlogramul, și apoi diferitele faze prin care trece acea cârpă, până ajunge hârtie care valorează de la 60 bani până la 1 leu 80 bani chlogramul. A mai vorbit făcând și experiențe, asupra turbinei, arătând avantajele apeli asupra focului. A explicat diferența ce există între roata numită turbină, și între roata verticală. D-na s'a finit, arătând cu cifre viitorul folositor cel va avea fabrica.

La această conferință publică a fost

mai numeros de cât în Duminica întâia, ceea ce înseamnă că gustul pentru asemenea petreceri instructive a prins.

Duminică, 21 Ianuarie, d. Ioan Chiru, profesor la gimnaziu, a vorbit despre familie și compatibilitate. Duminică, 27 Ianuarie, d. Constantin Platon, vechi profesor, va vorbi despre bine-faceri.

Amintiri din timpul asediului Parisului

(Urmasre și fine).

Mai reproducem rândurile următoare din corespondența, primită din Paris de «Gazeta de Colonia», sub titlul de mai sus, asupra cărții «Journal d'un officier d'ordonnance» de comitele Hérisson:

«Hérisson a fost oficer de ordonanță a generalului Montanban de Palikao și ca atare a luat parte la expedițiunea contra Chinei și a compus o carte asupra evenimentelor de acolo, ce era să apară acum doi ani, dar a fost sechestrată de guvernul francez și mai târziu a fost cumpărată de ministrul de resoluți, ca ast-fel să se împiedice definitiv publicarea ei. Aceasta s'a întâmplat pe când era mare amicitia Franței cu Anglia și era de temut, că acele publicate de Hérisson în privința purtării neloiale a Englezilor vor face o rea impresie asupra poporului francez. Hérisson menționează această împrejurare în cartea sa mai recentă, povestind o istorie interesantă și adevărată. Și atunci—asa n'arează Hérisson—s'a încheiat o convenție la Tien-Cin între un bandar chinez de o parte, și Lordul Elcho pentru Anglia și baronul Gros pentru Franța de altă parte. Această convenție s'a făcut în două exemplare în limba franceză și engleză și a ciudat lucru, că ambele s'au încredințat mandarinului. Ajungând lucrurile la aplicarea dispozițiilor, guvernul chinez declară, că n'a autorizat pe nimeni cu încheierea ei. Actele fiind la acei mandarin, Francezii n'aveau nici o probă și au fost siliți a merge cu armata la Peking. Acolo, în vestitul palat de Iarnă, s'au găsit cele două documente ale convenției și Palikao cu Hérisson le-au colonaționat și au constatat următoarele: «Convenția engleză nu era de loc o traducere fidelă a celei franceze. Englezii provizuseră pentru ei o mulțime de avantaje private, declarând, că Francezii sunt numai niste trupe mercenare engleze și că se vor înțelege ei cu noi asupra acestei afaceri.»

VARIETAȚI

Un duel american.—Foile americane povestesc despre următorul duel ciudat: Doi locuitori din comitatul Calhan (în Georgia), Joei Shuman și Thomas Ginn, învrăgbiți de mai mult timp, s'au întâlnit într'o zi pe drum. Amândoi erau călări. Ginn avea la spate pe un mic băiat al său. El și puse jos de pe cal zicându-i să se ducă acasă. Îndată ce se depărță băiatul, cel doi oameni traseră revolverele și începură a da focuri unul asupra altuia. Shuman căzu de pe cal la al patrulea gloanț și muri după o jumătate oră. Ginn are trei răni grave, dar e speranță să se vindece.

Duelul a avut un martor, pe micul Ginn. În loc să fugă acasă, el se ascunsese în dosul unui tuș și privea la acel spectacol selbatic.

NOTIȚE LITERARE

La Roumanie, ce apare săptămânal la Paris, are în numărul său de la 20 oărent următorul sumar:

Le Mauvais génie de la Roumanie, E. Săverin.—Réponse à un collectiviste, Emile Gal-li.—Le commerce de la Roumanie en 1883. Jean Tuica.—La Situation politique, Al. Damian.—Echos et Bruits, Serge Paimne.—Chronique de Bucarest, Nico Dormit.—Courier mondain, Violette.—Courier de Jassy, Hio.—Gazette des Tribunaux, Misu Turia.—Courier des Théâtres, Stefan Esco.—Bibliographie, A. Tudor.—Finances et Commerce, F.—Courier de Paris, Parisine.—Petite Poste, S. P.—Jeux de l'osprit, Hora. Feuilleton: Les Mistères d'Udolphe, Anne Radcliffe.—Supplément: Modes.

Biserica ortodoxă română

(Revistă periodică eclesiastică). Anul al VIII No 12, pe luna Decembre, cuprinde următoarele materii:

Condica Sântă.—Dogma despre purcedere Duhului Sânt.—Un sbornic.—Drepturile Patriarhiei de Constantinopol.—Discursul P. S. Episcop de Roman.—Tabela materiei pe întregul an.

Tara nouă

(Revistă științifică, politică, economică și literară, Nr. 24 are următorul sumar:

Scrisoarea a doua către Gălățeni, de Ioan Neitescu.—Documente privitoare la afacerea Heliade-Mărzescu.—Discursul ținut în consiliul Comunal de Galați de H. St. Neitescu.—Onoare și onoare.—Deosebite arme.—Cocostărcul (poezii) de I. Neitescu.

Serviciul telegrafic al „Rom. Lib.”

5 Februarie, 1885.—9 ore dimineața.

Pesta, 4 Februarie. Camera deputaților.—D. Orban adresează o interpelare ministrului de justiție în privința limbajului ținut de cea mai mare parte din foile germane și române din Transilvania, cari atăgă populațiunea în potriava ori-cărei idei a Statului maghiar și cari insultă națiunea ungară.

Oratorul insistă mai cu seamă asupra acestui fapt că jurnalul român «Tribuna», care se publică la Sibiu publicând diferite articole unde arăta pe față înalta trădare, a fost cu toate acestea achitat de jurii, și întreabă pe ministrul de justiție dacă n'are de gând să suspende în Transilvania instituțiunea juriului pentru delictul de presă, fie printr'un proiect d lege, pe care sa l'infățizeze Camera cât se poate de curând.

Paris, 4 Februarie.

Niste știri de sursă engleză spun că oare-care agitațiune domnește în Tripoli, și că multe terenuri sunt cumpărate în toată Tripolitania de Italiani.

Sonakim, 4 Februarie.

«Gottardo» și «Amerigo Vespucci» au plecat ieri spre Massouah unde cată să sosească astă seară.

Berlin, 4 Februarie.

Reichstagul a isprăvit a doua citire a bugetului ale cărui dispozițiuni s'au aprobat,

trimițându-se comisiunii cererea unui credit suplimentar pentru Canneroon. (Havas.)

LICITAȚIUNI

MINISTERUL DE INTERNE

Directia generală a telegrafelor și postelor

În ziua de 1 (13) Februarie 1885, în cabinetul directorului general al telegrafelor la București și în pretoriul prefecturilor Mehediniț, Gorj, Vâlcea, Bacău și Neamțu, se va ține licitație pentru aprovizionarea a 2.000 stâlpi de stejar pentru liniile telegrafice, din cari 1.000 pentru linia telegrafică Babadag-Constanța și 1.000 pentru linia Târgu-Jiu-Horez.

Spre a fi admiși la licitație, trebuie să depună o cauțiune provizorie de 1.000 lei în numerar sau efecte garantate de Stat.

Ofertele se primesc pentru întregul număr de 2.000 stâlpi sau numai pentru 1.000 stâlpi. Ofertele trebuie să coprinză prețurile.

Stâlpii trebuie să fie de 7 metri lungime și să aibă, la 2 metri de la basă, o grosime de 50 centimetri în priferie; să fie de stejar roșu; lemn uscat și sănătos; tăiați din tulpină înainte de 15 Februarie; cojiți, drepiți, fără noduri sau scorboreși și pariți de 2 metri de la basă și o jumătate milimetru adâncime de la suprafața lemnului.

Prețurile stâlpilor trebuie făcute până la 31 Martie s. v.

În ziua de 4 (16) Februarie 1885 în cabinetul directorului general al telegrafelor și postelor, la București, și în pretoriul prefecturilor de Mehediniț, Gorj, Vâlcea, Bacău și Neamțu, se va ține licitație pentru aprovizionarea stâlpilor de telegraf necesari, și anume:

Pentru linia Oltenița-Călărași 552 stâlpi de stejar de câte 8 metri lungime.

Pentru linia Corabia-Turnu-Măgurele 500 stâlpi de stejar de câte 8 metri lungime (până la frontiera bulgară).

Pentru linia Constanța-Babadag 170 stâlpi de stejar de câte 7 metri lungime.

Pentru linia Constanța-Mangalia 185 stâlpi de stejar de câte 7 metri lungime.

Condițiunile licitației și furniturile sunt inserate în «Monitorul oficial» de la 23 Ianuarie.

MINISTERUL LUCRARILOR PUBLICE

La 31 Ianuarie 1885, se va ține din nou licitațiunea, la minister și la prefectura județului Tulcea, pentru repararea a 13 podete, de pe șoseaua Măcin-Gheocet.

Valoarea lucrărilor este de 3.650 lei.

MINISTERUL DOMENIILOR

La 23 Aprilie 1885, expirând contractul arendării următoarelor 2 bălți din județul Constanța, și anume:

1. Balta de la Carahalman, în lungime de la locul numit Bogoz, în apropiere de vechiul hotar al Statului Gargăleac-mic și până la gâră Portița, iar în lățime de la malul Mare-Negre până la gâră ce traversează în partea de sus satul Caraharman numit Chiuciu-Deresi (balta mică); și

2. Bălțița de la Caraharman, coprinză între gâră Chiuciu-Deresi și gâră Buiuc-Deresi;

Ministerul publică spre cunoștința generală că s'a regulat a se da în arenda pe un period de 3 ani, începând de la 23 Aprilie 1885 și până la aceeași dată 1888.

Licitațiunea se ține în localul prefecturii Constanța, în ziua de 31 Ianuarie 1885.

ULTIME ȘTIRI

Consiliul Comunal a rezolvat, în ședința d'a-seară, mai multe contestațiuni electorale, a ascultat apărarea d-lui Al. Vlădescu, față cu inviniunile aduse prin raportul Primarului către ministrul de interne, precum și cuvintele d-lui Fleva, pentru sprijinirea raportului său, și s'a trecut la ordinea zilei. S'a luat act de observațiunea d-lui Laurian, ca în asemenea regretabile ocaziuni, ce e de sperat a nu se mai ivi, Primarul să se pună mai întâiu în raport cu consiliul al cărui reprezentant este în administrațiunea comunală, și să iee avizul său.

Un mare număr de cetățeni au asistat la această ședință.

Rămășițele mortale ale generalului

Slăniceanu sosesc de seară la gara de Nord, de unde vor fi purtate cu onoruri în biserica St. Gheorghe.

Interpelarea d-lui Cozadini, pritoare

la tulburările de la facultatea de medicină din București, este amănată pe Sâmbătă. Se speră că până atunci vor fi terminate și lucrările comisiunii de anchetă.

D. Dim. Sturza, ministrul de externe,

care se află acum în Moldova, este așteptat mâine seară în Capitală.

Vestea despre demisionarea generalului

Radu Mihaiu, de la prefectura poliției, nu este exactă. Ceea ce pare a fi adevărat este, că prefectul ar fi manifestat numai intențiunea de a se retrage, dar că această intențiune n'ar fi întâiu incuviințare.

Vinerea trecută se pregătise facerea

unul scandal la Primărie, pe când se ținea consiliu. Aceasta a declarat-o d-lor Fleva și Manolescu un cetățean, căruia i se dase 24 lei pentru a aduce câți va făptuitori de scandal. Cetățeanul a depus acești bani în mâna Primarului și i-a declarat că venise cu revolverul în buzunar, indignat de mârșăvia ce se urzise, ca să apere pe d. Fleva, în contra ori-cui ar fi încercat să l'atace.

Această comunicare a produs senzațiune și aplause în ședința d'a-seară.

ATHENEUL ROMAN

Joi la 8 ore seara: Dobrogea (considerațiuni economice și năravuri) de Dutiliu Zamfirescu.

BIBLIOGRAFIE

În editura librăriei Frații Ionițiu & Co. s'a apărut a doua edițiune:

DOAMNA CASEI

(carte de bucate).

Prețul unui exemplar este 3 lei

SPECTACOLE

TEATRE

TEATRUL NAȚIONAL.—Astă-seară, 24 Ianuarie, 10-a reprezentație a piesei: Boccacio, Operă comică în 3 acte tradusă din franțuzește. Musica de François de Suppé.

BALURI DESCHISE

SALA BOSSE.—Vineri 25 Ianuarie 1885 Societatea «ajutorul elevilor săraci» din Capitală va da al II-lea Bal pentru acoperirea cheltuielilor de îmbrăcăminte a elevilor săraci.

Prețurile sunt: O loje 20 lei.—Un bilet de familie 5 lei, Un bilet de persoană 2 lei.—Biletele se găsesc la tipografia «Românul» la domnul dr. Sergiu presidential societății, și seara de la 5 ore la casă.

SALA TEATRULUI DACIA.

—Mercuri la 30 Ianuarie 1885 Mare Bal deschis în folosul Societății viitorul tinereții comerciale române.—Prețul intrării pentru o persoană 2 lei pentru o familie 4 lei.

BALURI MASCATE

TEATRUL NAȚIONAL.—Vineri la 25 Ianuarie 1885, Primul bal mascat.—Orchestra completă sub direcția d-lui Hubsch. Musica militară.—Danțul este permis persoanelor mascate.—Prețul intrării pentru o persoană 5 lei, Prețul lojelor: —Benaur 40 lei, Belle-tage 30 lei, Rang III 25 lei. Persoanele care cumpără o loje au dreptul la 4 bilete, fără de care nu pot intra în sală.

SALA BOSSEL.

—Marțea, Joi și Dumineca, urmează regulat în tot cursul carnavalului Baluri mascate, arile de dans se execută de musica reg. 6 de dorobanți, cele naționale și de salon de musica națională (kutar) sub conducerea d-lui Dinica R. Ciolacu.—Intrarea 3 lei de persoană.—Pentru d-nii ofșeri 3 lei cu garderoba.

SALONUL TEATRULUI DACIA.

—Marea, Joi și Dumineca Baluri mascate.—Musica reg. 4 de linie sub conducerea d-lui Wiest și banda de kutar a cunoscutului Padureanu vor executa cele mai noi aril de dans și de salon. Intrarea 2 lei; pentru d-nii ofșeri 2 lei cu garderoba.

PRESTIDIGITATOR

TEATRUL NAȚIONAL.—În curând va sosi profesorul Herman, celebrul prestidigitator, care va da numai șase reprezentațiuni în cursul lunii Februarie viitor.—Inscrierile pentru Loji și Stale se fac chiar de acum la casierul teatrului.

Dr. J. BRAUNSTEIN

Medic, Chirurg și Mamos 44 fost medic pr. în Viena în clinicele lui Braun (Boale de femej și faceri) Herba (Syphilis și bôle de piele)

Consultațiuni de la orele 3-5 p. m. Strada Decobal, No. 20, (în dosul Bărăției).

NB. Boalele de gât, gură, nas și urechi le tratează printr'o artă specială.

VIN NEGRU

de Orevița și Golu-Drancea Vechiu de 4 ani, calitate superioară tuturor altor vinuri.—15 fr. vadră—și

ALB DE DRAGASIANI

din rezolta anului 1881.—15 fr. vadră la PAUN POPESCU & Comp 18, Strada Lipscani 18

OASA DE SCHIMB

C. STERIU & Comp.

No. 19 STRADA LIPSCANI, No. 19.

CURSUL BUCUREȘTI

Pe ziua de 24 Ianuarie 1885, ora 10.

